

WYTYCZNE

WYTYCZNE EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO (UE) 2017/697

z dnia 4 kwietnia 2017 r.

w sprawie wykonywania opcji i swobód uznania przewidzianych w prawie Unii przez właściwe organy krajowe w stosunku do mniej istotnych instytucji (EBC/2017/9)

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. powierzające Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi ⁽¹⁾, w szczególności art. 6 ust. 1 i art. 6 ust. 5 lit. a) i c),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Europejski Bank Centralny (EBC) odpowiada za skuteczne i spójne funkcjonowanie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego (SSM). Sprawuje on nadzór nad funkcjonowaniem systemu w celu zapewnienia spójnego stosowania wysokich standardów nadzoru oraz spójności rezultatów w zakresie nadzoru wśród uczestniczących państw członkowskich. EBC może wydawać adresowane do właściwych organów krajowych wytyczne, zgodnie z którymi właściwe organy krajowe wykonują zadania nadzorcze i podejmują decyzje nadzorcze.
- (2) EBC zapewnia spójne stosowanie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych w uczestniczących państwach członkowskich zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1024/2013 i rozporządzeniem Europejskiego Banku Centralnego (UE) nr 468/2014 (EBC/2014/17) ⁽²⁾.
- (3) Jako właściwy organ zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1024/2013 EBC w szeregu przypadków skorzystał z opcji i swobód uznania przewidzianych w prawie unijnym zgodnie z rozporządzeniem Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2016/445 (EBC/2016/4) ⁽³⁾ w stosunku do instytucji kredytowych sklasyfikowanych jako istotne.
- (4) Chociaż za wykonywanie odpowiednich opcji i swobód uznania w stosunku do mniej istotnych instytucji odpowiedzialne są w pierwszym rzędzie właściwe organy krajowe, nadrzędna rola nadzorcza EBC w ramach SSM pozwala mu na promowanie spójnego korzystania z opcji i swobód uznania w odpowiednich przypadkach zarówno w stosunku do istotnych, jak i mniej istotnych instytucji. Zapewni to a) sprawowanie nadzoru ostrożnościowego nad wszystkimi instytucjami kredytowymi w uczestniczących państwach członkowskich w spójny i skuteczny sposób; b) spójne stosowanie jednolitego zbioru przepisów dotyczących usług finansowych do wszystkich instytucji kredytowych w uczestniczących państwach członkowskich; i c) poddanie wszystkich instytucji kredytowych nadzorowi o najwyższej jakości.
- (5) Dla wyważenia między, z jednej strony, potrzebą spójnego stosowania standardów nadzorczych w stosunku do istotnych i mniej istotnych instytucji a, z drugiej strony, stosowaniem zasady proporcjonalności, EBC zidentyfikował określone opcje i swobody uznania spośród wykonanych przez siebie w rozporządzeniu (UE) 2016/445 (EBC/2016/4), które powinny być wykonywane w taki sam sposób przez właściwe organy krajowe przy nadzorze nad mniej istotnymi instytucjami.

⁽¹⁾ Dz.U. L 287 z 29.10.2013, s. 63.

⁽²⁾ Rozporządzenie Europejskiego Banku Centralnego (UE) nr 468/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające ramy współpracy pomiędzy Europejskim Bankiem Centralnym a właściwymi organami krajowymi oraz wyznaczonymi organami krajowymi w ramach Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego (rozporządzenie ramowe w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego) (EBC/2014/17) (Dz.U. L 141 z 14.5.2014, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2016/445 z dnia 14 marca 2016 r. w sprawie wykonywania opcji i swobód uznania przewidzianych w prawie Unii (EBC/2016/4) (Dz.U. L 78 z 24.3.2016, s. 60).

- (6) Opcje i swobody uznania przyznane właściwym organom w zakresie wymogów dotyczących funduszy własnych i wymogów kapitałowych zgodnie z art. 89 ust. 3, art. 178 ust. 1 lit. b) i art. 282 ust. 6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013⁽¹⁾, jak również zgodnie z przepisami przejściowymi przewidzianymi w art. 471 ust. 1 i art. 478 ust. 3 lit a) i b) tego samego rozporządzenia, mają wpływ na poziom i jakość regulacyjnych funduszy własnych i współczynników kapitałowych mniej istotnych instytucji. Ostrożne i spójne stosowanie tych opcji i swobód uznania jest konieczne z szeregu powodów. Zapewni ono a) odpowiednie uwzględnienie ryzyk związanych ze znacznymi pakietami akcji spoza sektora finansowego; b) używanie w spójny sposób definicji niewykonania zobowiązania w zakresie dotyczącym wymogów adekwatności i porównywalności funduszy własnych; oraz c) obliczanie w ostrożny sposób wymogów w zakresie funduszy własnych dla transakcji o nieliniowym profilu ryzyka lub dla składników płatnościowych transakcji oraz transakcji, których podstawą są instrumenty dłużne, dla których dana instytucja nie może wyliczyć współczynnika delta lub zmodyfikowanej duracji. Zharmonizowane stosowanie przepisów przejściowych dotyczących odliczeń udziałów kapitałowych w zakładach ubezpieczeń i aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego zapewni wprowadzenie w odpowiednim okresie przez wszystkie instytucje kredytowe w uczestniczących państwach członkowskich bardziej rygorystycznej definicji kapitału regulacyjnego wprowadzonej przez rozporządzenie (UE) nr 575/2013.
- (7) Opcje i swobody uznania dotyczące wyłączenia ekspozycji ze stosowania limitów dotyczących dużych ekspozycji określonych w art. 395 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 powinny być stosowane w sposób spójny w stosunku do istotnych instytucji i mniej istotnych instytucji, aby stworzyć równe warunki konkurencji dla instytucji kredytowych w uczestniczących państwach członkowskich, ograniczyć ryzyka koncentracji wynikające z określonych ekspozycji i zapewnić stosowanie w ramach SSM równych standardów minimalnych dla oceny przestrzegania warunków określonych w art. 400 ust. 3 tego rozporządzenia. Ograniczone powinny być w szczególności ryzyka koncentracji wynikające z obligacji zabezpieczonych podlegających warunkom art. 129 ust. 1, 3 i 6 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i ekspozycje wobec samorządów regionalnych lub władz lokalnych państw członkowskich lub gwarantowane przez te podmioty, gdzie należności te miałyby wagę ryzyka 20 % według rozdziału 2 tytuł II część trzecia rozporządzenia (UE) nr 575/2013. Dla ekspozycji wewnątrz grupy, w tym udziałów kapitałowych i udziałów innego rodzaju, należy zapewnić, aby decyzja o całkowitym wyłączeniu tych ekspozycji z zastosowania limitów dotyczących dużych ekspozycji była oparta na dokładnej ocenie zgodnie z załącznikiem I do rozporządzenia (UE) 2016/445 (EBC/2016/4). Uzasadnione jest zastosowanie wspólnych kryteriów oceny, czy ekspozycja, w tym udziały kapitałowe i udziały innego rodzaju, wobec regionalnych lub centralnych instytucji kredytowych, z którymi dana instytucja kredytowa jest stowarzyszona w sieci zgodnie z przepisami prawnymi lub ustawowymi i które na mocy tych przepisów są odpowiedzialne za rozliczenia środków pieniężnych w ramach sieci, odpowiada warunkom wyłączenia z limitów dotyczących dużych ekspozycji określonych w załączniku II do rozporządzenia (UE) 2016/445 (EBC/2016/4). Zastosowanie takie powinno zapewniać, aby istotne i mniej istotne instytucje stowarzyszone w tej samej sieci były traktowane w spójny sposób. Wykonanie opcji przewidzianej w art. 400 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 w sposób określony w niniejszych wytycznych powinno mieć zastosowanie jedynie, gdy dane państwo członkowskie nie wykonało opcji przewidzianej w art. 493 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.
- (8) Opcje i swobody uznania przyznane właściwym organom zgodnie z art. 24 ust. 4 i 5 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/61⁽²⁾ dla obliczania wpływów w odniesieniu do stabilnych depozytów detalicznych podlegających systemowi gwarantowania depozytów w celu obliczania wymogów pokrycia wpływów netto powinny być wykonywane w sposób spójny w odniesieniu do istotnych i mniej istotnych instytucji w celu zapewnienia identycznego traktowania instytucji kredytowych podlegających temu samemu systemowi gwarantowania depozytów,

PRZYJMUJE NINIEJSZE WYTYCZNE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot i zakres

Niniejsze wytyczne określają niektóre opcje i swobody uznania ogólnego zastosowania przyznane właściwym organom przez przepisy unijne dotyczące wymogów ostrożnościowych, których wykonanie przez właściwe organy krajowe w stosunku do mniej istotnych instytucji powinno być całkowicie uzgodnione z wykonaniem przez EBC odpowiednich opcji i swobód uznania w rozporządzeniu (UE) 2016/445 (ECB/2016/4).

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/61 z dnia 10 października 2014 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do wymogu pokrycia wpływów netto dla instytucji kredytowych (Dz.U. L 11 z 17.1.2015, s. 1).

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszych wytycznych stosuje się definicje zawarte w art. 4 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, art. 2 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013, art. 2 rozporządzenia (UE) nr 468/2014 (EBC/2014/17) i art. 3 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/61.

ROZDZIAŁ II

WYKONYWANIE OPCJI I SWOBÓD UZNANIA WOBEC MNIEJ ISTOTNYCH INSTYTUCJI WYMAGAJĄCE PEŁNEGO UZGODNIENIA Z PRZEPISAMI MAJĄCYMI ZASTOSOWANIE DO ISTOTNYCH INSTYTUCJI

DZIAŁ I

Fundusze własne

Artykuł 3

Artykuł 89 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013: ważenie ryzyka i zakaz posiadania znacznych pakietów akcji poza sektorem finansowym

Z zastrzeżeniem art. 90 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz na potrzeby obliczania wymogów kapitałowych zgodnie z częścią trzecią rozporządzenia (UE) nr 575/2013 właściwe organy krajowe nakładają na mniej istotne instytucje obowiązek stosowania wagi ryzyka 1 250 % do większej z następujących wartości:

- a) znacznych pakietów akcji w przedsiębiorstwach, o których mowa w art. 89 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, w wysokości przekraczającej 15 % uznanego kapitału danej instytucji kredytowej; oraz
- b) całkowitej wysokości znacznych pakietów akcji w przedsiębiorstwach, o których mowa w art. 89 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, która przekracza 60 % uznanego kapitału danej instytucji kredytowej.

DZIAŁ II

Wymogi kapitałowe

Artykuł 4

Artykuł 178 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 575/2013: niewykonanie zobowiązania przez dłużnika

Właściwe organy krajowe nakładają na mniej istotne instytucje obowiązek stosowania do kategorii ekspozycji, o których mowa w art. 178 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, zasady „zwłoka w wykonaniu zobowiązań przekracza 90 dni”.

Artykuł 5

Artykuł 282 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 575/2013: pakiety zabezpieczające

W odniesieniu do transakcji, o których mowa w art. 282 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, właściwe organy krajowe nakładają na mniej istotne instytucje obowiązek stosowania metody wyceny według wartości rynkowej, określonej w art. 274 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

DZIAŁ III

Duże ekspozycje

Artykuł 6

Artykuł 400 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013: wyłączenia

Właściwe organy krajowe wykonują opcję dotyczącą wyłączeń przewidzianą w art. 400 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 wobec mniej istotnych instytucji zgodnie z niniejszym artykułem oraz załącznikiem:

- a) ekspozycje wymienione w art. 400 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 wyłącza się z zakresu zastosowania art. 395 ust. 1 tego rozporządzenia do wysokości 80 % wartości nominalnej zabezpieczonych obligacji, o ile spełnione są warunki wskazane w art. 400 ust. 3 tego rozporządzenia;
- b) ekspozycje wymienione w art. 400 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 wyłącza się z zakresu zastosowania art. 395 ust. 1 tego rozporządzenia do wysokości 80 % wartości ekspozycji, o ile spełnione są warunki wskazane w art. 400 ust. 3 tego rozporządzenia;
- c) ekspozycje wymienione w art. 400 ust. 2 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 wyłącza się w całości z zakresu zastosowania art. 395 ust. 1 tego rozporządzenia, o ile spełnione są warunki wskazane w art. 400 ust. 3 tego rozporządzenia zgodnie ze szczegółowym opisem zawartym w załączniku do niniejszych wytycznych;
- d) ekspozycje wymienione w art. 400 ust. 2 lit. e)–k) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 wyłącza się w całości albo – w przypadku wskazanym w art. 400 ust. 2 lit. i) – do wysokości maksymalnej dozwolonej kwoty z zakresu zastosowania art. 395 ust. 1 tego rozporządzenia, o ile spełnione są warunki wskazane w art. 400 ust. 3 tego rozporządzenia;
- e) właściwe organy krajowe nakładają na mniej istotne instytucje obowiązek dokonania oceny spełniania warunków wskazanych w art. 400 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz w załączniku do niniejszych wytycznych mającym zastosowanie do danej ekspozycji. Właściwy organ krajowy może w dowolnym momencie zweryfikować taką ocenę mniej istotnej instytucji oraz zażądać przedstawienia przez tę instytucję na potrzeby takiej weryfikacji dokumentacji wskazanej w załączniku;
- f) niniejszy artykuł ma zastosowanie tylko wtedy, gdy dane państwo członkowskie nie skorzystało z przewidzianej w art. 493 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 opcji przyznania pełnego lub częściowego wyłączenia w odniesieniu do określonych ekspozycji.

DZIAŁ IV

Płynność

Artykuł 7

Artykuł 24 ust. 4 i 5 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/61: wypływy z tytułu stabilnych depozytów detalicznych

Właściwe organy krajowe nakładają na mniej istotne instytucje obowiązek mnożenia przez 3 % kwoty stabilnych depozytów detalicznych objętych systemem gwarantowania depozytów zgodnie z art. 24 ust. 4 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/61, pod warunkiem że Komisja udzieliła uprzedniej zgody zgodnie z art. 24 ust. 5 tego rozporządzenia delegowanego, stwierdzającej spełnienie wszystkich warunków wskazanych w art. 24 ust. 4.

DZIAŁ V

Przepisy przejściowe rozporządzenia (UE) nr 575/2013

Artykuł 8

Artykuł 471 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013: wyłączenia z odliczeń udziałów kapitałowych w zakładach ubezpieczeń od pozycji kapitału podstawowego Tier I

1. W okresie od dnia 1 stycznia 2018 r. do dnia 31 grudnia 2018 r. właściwe organy krajowe mogą zezwalać mniej istotnym instytucjom na nieodliczanie udziałów kapitałowych w zakładach ubezpieczeń, zakładach reasekuracji i ubezpieczeniowych spółkach holdingowych od pozycji kapitału podstawowego Tier I zgodnie z postanowieniami art. 471 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

2. Od dnia 1 stycznia 2019 r. właściwe organy krajowe nakładają na mniej istotne instytucje obowiązek odliczania udziałów kapitałowych w zakładach ubezpieczeń, zakładach reasekuracji i ubezpieczeniowych spółkach holdingowych od pozycji kapitału podstawowego Tier I.

3. Niniejszy artykuł stosuje się niezależnie od decyzji podejmowanych przez właściwe organy krajowe na podstawie art. 49 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

Artykuł 9

Artykuł 478 ust. 3 lit. a) i b) rozporządzenia (UE) nr 575/2013: wartości procentowe mające zastosowanie przy dokonywaniu odliczeń od pozycji kapitału podstawowego Tier I pozycji znacznych inwestycji w podmioty sektora finansowego i aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego uzależnionych od przyszłej rentowności

Właściwe organy krajowe wykonują opcję dotyczącą wartości procentowych mających zastosowanie przy dokonywaniu odliczeń od pozycji kapitału podstawowego Tier I pozycji znacznych inwestycji w podmioty sektora finansowego i aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego uzależnionych od przyszłej rentowności przewidzianą w art. 478 ust. 3 lit. a) i b) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 w następujący sposób:

- a) na potrzeby art. 478 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 odpowiednią wartością procentową dla celów art. 469 ust. 1 lit. a) i c) tego rozporządzenia od dnia 1 stycznia 2018 r. jest 100 %;
- b) na potrzeby art. 478 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 odpowiednią wartością procentową od dnia 1 stycznia 2018 r. jest 100 %;
- c) w drodze odstępstwa od postanowień lit. b) w przypadkach, w których zgodnie z art. 478 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 prawo krajowe ustanawia dziesięcioletni okres stopniowego wycofywania wymogów, odpowiednią wartością procentową jest:
 - (i) 80 % w okresie od dnia 1 stycznia 2018 r. do dnia 31 grudnia 2018 r.; oraz
 - (ii) 100 % od dnia 1 stycznia 2019 r.;
- d) właściwe organy krajowe nie stosują postanowień lit. b) oraz c) do mniej istotnych instytucji, które w dniu, w którym niniejsze wytyczne staną się skuteczne, podlegają planom restrukturyzacji zatwierdzonym przez Komisję;
- e) jeżeli instytucja kredytowa objęta zakresem lit. d) zostanie przejęta przez inną instytucję kredytową lub się z nią połączy w trakcie trwania planu restrukturyzacji bez modyfikacji dotyczących podejścia ostrożnościowego do aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego, do przejmującej instytucji kredytowej, nowej instytucji kredytowej powstałej w wyniku połączenia lub instytucji dokonującej inkorporacji pierwotnej instytucji kredytowej właściwe organy krajowe stosują wyjątek wskazany w lit. d) w takim samym zakresie, w jakim miał on zastosowanie do instytucji przejmowanej, poddanej połączeniu lub inkorporacji;
- f) w przypadku nieprzewidzianego wzrostu wpływu odliczeń, o których mowa w lit. b) oraz c), który właściwy organ krajowy uzna za znaczący, mniej istotnym instytucjom zezwala się na niestosowanie postanowień lit. b) lub c);
- g) jeżeli nie stosuje się postanowień lit. b) i c), właściwe organy krajowe nakładają na mniej istotne instytucje obowiązek stosowania przepisów prawa krajowego.

Niniejszy artykuł nie narusza przepisów prawa krajowego istniejących przed dniem, w którym niniejsze wytyczne staną się skuteczne, o ile przepisy takie ustalają wartości procentowe, które są wyższe niż wartości określone w lit. a)–c).

ROZDZIAŁ III

POSTANOWIENIA KOŃCOWE

Artykuł 10

Skuteczność i implementacja

1. Niniejsze wytyczne stają się skuteczne w dniu następującym po ich publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

2. Właściwe organy krajowe stosują się do postanowień niniejszych wytycznych od dnia 1 stycznia 2018 r., z wyjątkiem art. 7, do którego stosują się od dnia 1 stycznia 2019 r.

Artykuł 11

Adresaci

Niniejsze wytyczne są skierowane do właściwych organów krajowych uczestniczących państw członkowskich.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 4 kwietnia 2017 r.

W imieniu Rady Prezesów EBC

Mario DRAGHI

Prezes EBC

ZAŁĄCZNIK

Warunki oceny wyłączenia z limitów dotyczących dużych ekspozycji zgodnie z art. 400 ust. 2 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz art. 6 lit. c) niniejszych wytycznych

1. Właściwe organy krajowe nakładają na mniej istotne instytucje obowiązek uwzględnienia następujących kryteriów przy dokonywaniu oceny spełniania przez ekspozycję, o której mowa w art. 400 ust. 2 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, warunków wyłączenia z limitów dotyczących dużych ekspozycji zgodnie z art. 400 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013:
 - a) na potrzeby dokonania oceny, czy określony charakter ekspozycji, organu regionalnego lub centralnego albo stosunku pomiędzy instytucją kredytową a organem regionalnym lub centralnym eliminują lub zmniejszają ryzyko ekspozycji zgodnie z art. 400 ust. 3 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, mniej istotne instytucje sprawdzają, czy:
 - (i) istnieją obecnie lub mogą zaistnieć w przyszłości znaczące praktyczne lub prawne przeszkody mogące utrudnić terminową spłatę ekspozycji przez kontrahenta na rzecz instytucji kredytowej – inne niż w przypadku naprawy lub restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, gdy muszą zostać wdrożone ograniczenia wyszczególnione w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE ⁽¹⁾;
 - (ii) proponowane ekspozycje są zgodne ze zwykłą działalnością instytucji kredytowej oraz jej modelem biznesowym lub uzasadnione strukturą finansowania sieci;
 - (iii) proces, w ramach którego podejmowana jest decyzja zatwierdzająca ekspozycję wobec centralnego organu instytucji kredytowej, a także odnoszące się do takich ekspozycji procesy monitorowania i przeglądu, zarówno na poziomie indywidualnym, jak i – w odpowiednich przypadkach – na poziomie skonsolidowanym, są podobne do procesów stosowanych w odniesieniu do udzielania kredytów podmiotom trzecim;
 - (iv) stosowane przez instytucję kredytową procedury zarządzania ryzykiem, systemy informatyczne i raportowanie wewnętrzne umożliwiają jej nieprzerwane sprawdzanie oraz zapewnianie zgodności dużych ekspozycji wobec jej organów regionalnych lub centralnych z jej strategią ryzyka;
 - b) na potrzeby dokonania oceny, czy pozostałe ryzyko koncentracji może zostać ograniczone przez inne równie skuteczne środki, takie jak zasady, procedury i mechanizmy, o których mowa w art. 81 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE ⁽²⁾, zgodnie z art. 400 ust. 3 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, mniej istotne instytucje sprawdzają, czy:
 - (i) instytucja kredytowa ma solidne procesy, procedury i środki kontroli zapewniające, aby zastosowanie wyłączenia nie spowodowało ryzyka koncentracji wykraczającego poza strategię ryzyka tej instytucji kredytowej;
 - (ii) instytucja kredytowa dokonała formalnej oceny ryzyka koncentracji wynikającego z ekspozycji wobec jej organu regionalnego lub centralnego w ramach ogólnych zasad oceny ryzyka;
 - (iii) instytucja kredytowa posiada ramy kontroli ryzyka, które adekwatnie monitorują proponowane środki;
 - (iv) powstające ryzyko koncentracji zostało lub zostanie w jasny sposób zidentyfikowane w ramach wewnętrznego procesu oceny adekwatności kapitałowej danej instytucji kredytowej oraz będzie podlegało aktywnemu procesowi zarządzania ryzykiem. Zasady, procedury i mechanizmy dotyczące zarządzania ryzykiem koncentracji zostaną poddane ocenie w ramach procedury przeglądu i oceny nadzorczej.
2. Na potrzeby dokonania oceny, czy regionalny lub centralny organ, z którym instytucja kredytowa jest powiązana w ramach sieci, jest odpowiedzialny za rozliczenia środków pieniężnych zgodnie z art. 400 ust. 2 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, właściwe organy krajowe nakładają na mniej istotne instytucje obowiązek sprawdzenia – poza warunkami określonymi w ust. 1 – czy statut lub akt założycielski organu regionalnego lub centralnego w sposób wyraźny obejmują takie zadania, w tym w szczególności:
 - a) finansowanie z rynku dla całej sieci;

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywę 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338).

- b) rozliczanie płynności w ramach sieci w zakresie przewidzianym art. 10 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
 - c) zasilanie w płynność powiązanych instytucji kredytowych;
 - d) absorbowanie nadmiarowej płynności z powiązanych instytucji kredytowych.
3. Na potrzeby weryfikacji spełniania warunków określonych w ust. 1 i 2 właściwe organy krajowe mogą zażądać przedstawienia przez mniej istotne instytucje następującej dokumentacji:
- a) oświadczenia podpisanego przez osobę uprawnioną do reprezentowania instytucji kredytowej zgodnie z prawem właściwym oraz zatwierdzonego przez jej zarząd, stwierdzającego, że instytucja kredytowa spełnia wszystkie warunki przyznania wyłączeń, określone w art. 400 ust. 2 lit. d) oraz art. 400 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
 - b) opinii prawnej wydanej przez niezależną zewnętrzną osobę trzecią lub wewnętrzny dział prawny oraz zatwierdzonej przez zarząd, stwierdzającej brak przeszkód utrudniających terminową spłatę ekspozycji przez organ regionalny lub centralny na rzecz instytucji kredytowej, które wynikałyby z mających zastosowanie przepisów, w tym przepisów fiskalnych, lub wiążących umów;
 - c) oświadczenia podpisanego przez osobę uprawnioną do reprezentowania zgodnie z prawem właściwym oraz zatwierdzonego przez zarząd, które stwierdza:
 - (i) brak przeszkód praktycznych utrudniających terminową spłatę ekspozycji przez organ regionalny lub centralny na rzecz instytucji kredytowej;
 - (ii) że ekspozycje organu regionalnego lub centralnego są uzasadnione strukturą finansowania sieci;
 - (iii) że proces, w ramach którego podejmowana jest decyzja zatwierdzająca ekspozycję wobec organu regionalnego lub centralnego, a także odnoszące się do takich ekspozycji procesy monitorowania i przeglądu, zarówno na poziomie podmiotu prawnego, jak i – w odpowiednich przypadkach – na poziomie skonsolidowanym, są podobne do procesów stosowanych w odniesieniu do udzielania kredytów podmiotom trzecim;
 - (iv) że instytucja kredytowa dokonała oceny ryzyka koncentracji wynikającego z ekspozycji wobec organu regionalnego lub centralnego w ramach ogólnych zasad oceny ryzyka;
 - d) dokumentacji podpisanej przez osobę uprawnioną do reprezentowania oraz zatwierdzonej przez zarząd, zaświadczającej, że stosowane przez instytucję kredytową procedury oceny, pomiaru i kontroli ryzyka są takie same jak te stosowane przez organ regionalny lub centralny oraz że stosowane przez instytucję kredytową procedury zarządzania ryzykiem, systemy informatyczne i raportowanie wewnętrzne umożliwiają jej zarządowi nieprzerwane monitorowanie poziomu dużych ekspozycji oraz jego zgodności ze strategią ryzyka na poziomie podmiotu prawnego oraz – w odpowiednich przypadkach – na poziomie skonsolidowanym, a także z zasadami właściwego zarządzania wewnętrzną płynnością w ramach sieci;
 - e) dokumentacji wykazującej, że wewnętrzny proces oceny adekwatności kapitałowej jednoznacznie identyfikuje ryzyko koncentracji wynikające z dużych ekspozycji wobec organu regionalnego lub centralnego oraz że podlega ono aktywnemu procesowi zarządzania ryzykiem;
 - f) dokumentacji wykazującej, że zarządzanie ryzykiem koncentracji jest spójne z planem naprawczym sieci.
-